

Οἱ ἀντιπρόσωποι λοιπὸν τῶν Βορείων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐφθάσαν εἰς Βαλτιμόρην ἕκαστος δι' ἑλλου ἀτμοπλοίου, ὥσπερ προσπαθοῦντες νὰ ἀποφύγῃσι τὴν πρὸς ἀλλήλους συνάφειαν, διότι ἐφοβοῦντο μὴ ἐπηρεάσῃ αὕτη κατὰ τι τὰς γνώμας των. Ἦσαν ἀντίπαλοι πρὸς ἀλλήλους. Ἐκαστος αὐτῶν εἶχεν ὡς ὄπλον εἰς τὸ θυλάκιόν του, τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν, ἀλλὰ τὰ ὄπλα δι' ὧν ἐμελλον νὰ ἀγωνισθῶσιν, ἦσαν κατὰ πολὺ ἄνισα. Ἄλλος μὲν αὐτῶν διέθετε ποσὸν κατώτερον τοῦ ἑκατομμυρίου, ἄλλος δ' ἀνώτερον. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ πρὸς ἀγοράν τμημάτων τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, τοῦ ὁποίου ἡ κατοχὴ ὑπετίθετο ἀδύνατος οἰονδήποτε ποσὸν ἔπρεπε νὰ φαίνεται ὑπερβολικόν. Ὁ ἰσχυρότερος εἰς τὴν ἔποψιν ταύτην ἦτο ὁ ἄγγλος πληρεξούσιος, εἰς ὃν τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον εἶχε παραχωρήσῃ ἀρκετὰ σημαντικὴν πίστωσιν. Διὰ τῆς πιστώσεως δὲ ταύτης ὁ ταγματάρχης Δόνελαν δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο πολὺ νὰ καταβάλλῃ τοὺς λοιποὺς ἐξ Εὐρώπης συναδέλφους του. Διέφερεν ὅμως τὸ πρᾶγμα προκειμένου περὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ ἡττηθῇ ἐν τῷ πεδίῳ τῶν δολλαρίων· καὶ τῇ ἀληθείᾳ πιθανώτατον ἦτο, ὅτι ἡ μυστηριώδης ἐταιρία θὰ διέθετε σπουδαῖα κεφάλαια. Προδήλως δέ, ἡ δι' ἑκατομμυρίων παλὴ ἐμελλε νὰ περιορισθῇ μεταξὺ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἀμα τῇ ἐλεύσει τῶν Εὐρωπαϊκῶν πληρεξουσίων, ἡ κοινὴ γνώμη ἤρχισεν εἶτι μᾶλλον νὰ διειγείρεται, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἔσπευδον νὰ δημοσιεύωσι παντοίας πληροφορίες καὶ διαδόσεις. Παρὰδοξόταται δ' εἰκασίαι ἐκυκλοφόρουν περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Βορείου πόλου. Τίνα σκοπὸν εἶχεν ἡ ἀγορά; Τίς ἡ χρησιμότης αὐτοῦ; Οὐδεμία—ἐκτὸς ἂν ἐσκόπουν νὰ προθυμεύωνται ἐκαῖθεν τὸν ἐν τῷ Παλαιῷ καὶ τῷ Νέῳ κόσμῳ ἐξοδευόμενον πάγον. Μία μάλιστα Ἐφημερίς τῶν Παρισίων, ὁ Φιγαρώ, παίζουσα ὑπεστήριξε τὴν γνώμην ταύτην. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ υπερβῶσι τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην μοῖραν.

Ἐν τούτοις οἱ πληρεξούσιοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ ὑπερωκεάνειον ταξείδιον αὐτῶν εἶχεν ἀποφύγῃ ἀλλήλους, φθάσαντες εἰς Βαλτιμόρην, μετέβαλον τακτικὴν. Καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἐξῆς λόγον.

Ἐκατος αὐτῶν ἅμα τῇ ἀποβάσει του εἰς Βαλτιμόρην, εἶχε προσπαθήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς συνενόησιν μετὰ τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου ἐταιρίας, κατ' ἰδίαν ἕκαστος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ

τῶν λοιπῶν· ἐζήτουν δὲ νὰ μάθωσιν, ὅπως δοθείσης περιστάσεως ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῆς πληροφορίας, τίς ἦτο ὁ ὑποκρυπτόμενος σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας, καὶ ὁποῖον τὸ ἐξ αὐτοῦ προσδοκώμενον κέρδος. Ἀλλὰ μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς οὐδεμία ὑπῆρχεν ἔνδειξις ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐταιρία εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ ἐν Βαλτιμόρῃ· οὔτε γραφεῖα, οὔτε ὑπὸ ἀλλήλοι αὐτῆς ἐφαίνοντο πουθενά. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Οὐίλιαμ Σ. Φόρστερ ἐν τῇ Ἀνω ὁδῷ, ἔγραφεν ἡ διακλήρυξις. Ἀλλ' ὁ ἐντιμος οὗτος προμηθευτὴς ὀνίσκων ἐφαίνετο, ὅτι δὲν εἵξευρε, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, πλεῖότερα ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἀχθοφόρον τῆς πόλεως.

Μὴ δυνηθέντες δὲ νὰ μάθωσιν θετικόν τι οἱ πληρεξούσιοι ἤκουον καὶ ἐσχολιάζον τὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον παράλογα θρυλήματα, ὅσα ἡ κοινὴ φήμη διέδιδεν. Ὡστε τὸ μυστικὸν τῆς Ἐταιρίας θὰ ἔμενεν ἀνεξιχνίαστον μέχρις οὗτου αὕτη ἡ ἰδία ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ τὸ καταστήσῃ γνωστόν; Τοῦτο ἐσυλλογίζοντο, καὶ κατέληγον εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀναμφιβόλως αὕτη μόνον μετὰ τὴν ἀγοράν ἤθελε λύσῃ τὴν σιωπὴν.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἀμηχανίας των ἦτο ὅτι ἐπὶ ἰέλους συνηντήθησαν, ἀντήλλαξαν ἐπισκέψεις, ἐβολιδосκόπησαν ἀλλήλους, καὶ ἤλθον εἰς ἄμυσον συνεννόησιν, — μὲ τὴν πρόθεσιν ἴσως νὰ σχηματίσωσι σύνδεσμον κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ἦτοι τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρίας.

Τὴν ἐσπέραν λοιπὸν τῆς 22 Νοεμβρίου εὐρίσκοντο πάντες ἐν συνδιασκέψει εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Δόνελαν καὶ τοῦ γραμματέως του κατεχόμενον διαμέρισμα τοῦ ξενοδοχείου Οὐόλεσλν. Ἡ ἀπόπειρα δ' αὕτη κοινῆς συνεννοήσεως πρὸς σύμπραξιν ἦτο κυρίως ἔργον τοῦ συνταγματάρχου Βόρις Καρκῶφ, τοῦ Ρώσου διπλωμάτου, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν, λίαν ἐπιτηδεῖως ἐνεργήσαντος.

Κατ' ἀρχὰς ἡ συνδιαλέξις περιστράφη περὶ τὰ ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ κέρδη, τὰ ὁποῖα ἡ ἐταιρία προσεδόκα ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. Ὁ καθηγητὴς Γιὰν Χάραλδ ἠρώτησεν ἂν τις τῶν συναδέλφων του ἠδυνήθη νὰ λάβῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ πάντες, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὡμολόγησαν ὅτι εἶχον ἀποταθῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πρὸς τὸν Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ, παρ' οὗ κατὰ τὴν διακλήρυξιν ἠδύναντο νὰ λάβωσι πληροφορίες.

« Ἀλλ' ἀπέτυχον, εἶπεν ὁ Ἐρικ Βάλδεναν.

— Καὶ ἐγὼ τίποτε δὲν κατώρθωσα, προσέθηκεν ὁ Ἰακώβος Γιάνσεν.

— Ἐγὼ δέ, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Δὴν Τούδριγκ ὅταν ἐξ ὀνόματος τοῦ ταγματάρχου Δονελάν παρουσιάσθῃν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἄνω Ὀδοῦ, εὗρον ἕνα χονδράνθρωπον μέμαυρον ἐνδυμα καὶ ὑψηλὸν πῖλον φέροντα λευκὴν ποδιάν ἀπὸ τοῦ πώγωνος μέχρι τῶν ὑποδημάτων. Καὶ ὅταν τοῦ ἐζήτησα πληροφορίας περὶ τῆς ὑποθέσεως, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιοι *Νότιος Ἀστὴρ* ἔφθασε πρὸ ὀλίγου ἐκ Νέας Γῆς μὲ πλήρες φορτίον καὶ ὅτι ἦτο εἰς θέσιν νὰ μοῦ παραδώσῃ, ἂν θέλω, μεγάλην ποσότητα νωπῶν ὀνίσκων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Ἀνδρινελ καὶ Σας.

— Αἱ! Αἱ! παρετήρησεν ὁ πρῶν σύμβουλος τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐφεκτικὸς πάντοτε προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ ἀγοράσῃ τις τοιοῦτον φορτίον, παρὰ νὰ ῥίψῃ τὰ χρήματά του εἰς τὰ βάθη τοῦ Παγωμένου Ὠκεανοῦ!

— Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπε τότε ὀρθὰ κοφτὰ ὁ ταγματάρχης Δόνελαν. Δὲν πρόκειται περὶ ἀγορᾶς ὀνίσκου ἀλλὰ περὶ τοῦ πολικοῦ σκούφου....

— Τὸν ὁποῖον καὶ καλὰ ἡ Ἀμερικὴ θέλει νὰ φορέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν της, προσέθηκεν ὁ Δὴν Τούδριγκ, γελῶν διὰ τὴν εὐφυολογίαν του ταύτην.

— Θὰ συναχθῇ ὅμως, παρετήρησε μετὰ λεπτότητος ὁ συνταγματάρχης Καρκῶφ.

— Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἐπανελάβεν ὁ ταγματάρχης Δόνελαν καὶ δὲν εἰζεύρω τί κοινὸν ἔχει ἡ συνάγχη μὲ τὴν συνδιάσκεψίν μας. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον ἡ Ἀμερικὴ, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας* — προσέξατε, κύριοι εἰς τὴν λέξιν «*Ἐκμεταλλευτική*» —, θέλει νὰ ἀγοράσῃ περὶ τὸν ἀρκτικὸν πόλον ἐπιφάνειαν τετρακοσίων ἐπτὰ χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλλίων, ἐπιφάνειαν ὀριζομένην σήμερον, — προσέξατε κύριοι, εἰς τὴν λέξιν «*σήμερον*», — ὑπὸ τῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης μοίρας βορείου πλάτους....

— Ὅλα αὐτὰ τὰ εἰζεύρομεν, κύριε ταγματάρχα, καὶ μὲ τὸ παραπάνω, παρετήρησεν ὁ Γιάν Χάραλδ. Ἐκεῖνο ὅπου δὲν ἤξεύρομεν εἶναι πῶς ἡ Ἑταιρία αὕτη ἐννοεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ βιομηχανικῶς τὰς γαίας ἐκεῖνας, ἂν εἶναι γαῖαι ἢ τὰς θαλάσσας, ἂν εἶναι θάλασσαι...

— Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὑπολαβὼν ἐκ τρίτου εἶπεν ὁ ταγματάρχης Δόνελαν. Ἐν κράτος ζητεῖ, ἀντὶ πληρωμῆς, νὰ ἀποκτήσῃ τμήμα τῆς ὕδρογειοῦ σφαίρας, ὅπερ, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως, εἶναι ἐνδεδειγμένον ὅτι ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὴν Ἀγγλίαν...

— Εἰς τὴν Ῥωσσίαν, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης Καρκῶφ.

— Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν.

— Εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν, εἶπεν ὁ Γιάν Χάραλδ.

— Εἰς τὴν Δανίαν», εἶπεν ὁ Ἐρικ Βάρδενανκ.

Οἱ πέντε πληρεξούσιοι ὠμίλουν μετ' ἀπροκαλύπτου ὀργῆς, ἡ δὲ συνδιάλεξις ἐκινδύνευε νὰ φθάσῃ μέχρις ἀπρεπῶν λόγων, ὅτε ὁ Δὴν Τούδριγκ ἀπεπειράθη νὰ ἐπέμβῃ.

«Κύριοι, εἶπε μὲ συμβιβαστικὸν τόνον, δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὡς συνεπιθίζει νὰ λέγῃ ὁ προϊστάμενός μου ταγματάρχης Δόνελαν. Ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθη αἱ πολικαὶ χῶραι νὰ πωληθῶσι διὰ δημοπρασίας, θὰ περιέλθωσιν κατ' ἀνάγκην εἰς ἐκεῖνο τῶν ὑφ' ὑμῶν ἀντιπροσωπευομένων Κρατῶν, ὅπερ ἤθελε κάμῃ τὴν ἀνωτέραν προσφοράν. Ὅθεν δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον, ἐνοῦντες τὰς πιστώσεις τὰς ὁποίας ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἔχει εἰς τὴν διαθέσιν του ἐκ τοῦ ἰδίου κράτους, νὰ σχηματίσετε ἐν συνδικατον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τσαῦτα κεφάλαια, ὥστε ἡ Ἀμερικανικὴ Ἑταιρία ἀδύνατον θὰ εἶναι νὰ συναγωνισθῇ πρὸς αὐτό;»

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκύτταξαν ἀλλήλους. Ὁ Δὴν Τούδριγκ εὗρεν ἴσως τὸ μέσον τῆς συνεννόησεως. Συνδικατον... Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, τὰ συνδικατά εἶναι συνηθέστατα καὶ μετὰ πολλῆς εὐκολίας σχηματίζονται. Εἶναι δ' ἐκ τῶν νεωπάτων ἐπινοήσεων, ἐφαρμοζομένη ἐξ ἴσου εἰς τὴν πολιτικὴν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν.

Ὅμως μία παρατήρησις ἢ μᾶλλον μία ἐξηγήσις ἦτο ἀναγκαία καὶ ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν διηρμήνευσε τὰ αἰσθήματα τῶν συναδέλφων του, εἰπὼν,

«Καὶ ἔπειτα;»

Βέβαια!... Καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ συνδικατου ἀγοράν, τί ἐμελλε νὰ γείνῃ;

«Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ Ἀγγλία!... εἶπεν ὁ Ταγματάρχης ἀποτόμως.

— Καὶ ἡ Ῥωσσία!... εἶπεν ὁ συνταγματάρχης συσπῶν τρομερῶς τὰς ὀφρῦς.

— Καὶ ἡ Ὀλλανδία!... εἶπεν ὁ σύμβουλος.

— Ὅταν ὁ θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς Δανούς τὴν Δανίαν... παρετήρησεν ὁ Ἐρικ Βάρδενανκ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Δὴν Τούδριγκ, μία μόνη εἶνε ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ θεός, ἡ Σκωτία.

— Καὶ διατί; ἠρώτησεν ὁ Σουηδὸς ἀντιπρόσωπος.

— Διότι τὸ εἶπεν ὁ ποιητής.

«*Deus nobis haec otia fecit*»

παρετήρησεν ὁ εὐφυλόγος γραμματεὺς, μεταφράζων κατ' ἴδιον τρόπον τὸ τέλος τοῦ ἔκτου στίχου τῆς πρώτης Ἐκλογῆς τοῦ Βιργιλίου.

Πάντες ἐγέλασαν — ἐκτὸς ἐννοεῖται τοῦ τα-

γματάρχου Δόνελλαν· τοῦτο δὲ κατηύνασεν ἐκ δευτέρου τὴν ἐρίδα, ἥτις παρ' ὀλίγον νὰ λάβῃ ἀπειλητικὰς διαστάσεις.

Τότε ὁ Δὴν Τούδριγκ ἡδυνήθη νὰ προσθέσῃ.

« Πρὸς τί, κύριοι, νὰ ἐρίζωμεν; ἄς σχηματίσωμεν κάλλιον τὸ συνδικατον. »

— Καὶ ἔπειτα; ἐπανελάθεν ὁ Γιάν Χάραλδ.

— Ἐπειτα; ἀπήντησεν ὁ Δὴν Τούδριγκ. Τὸ πρᾶγμα, μοὶ φαίνεται, εἶναι ἀπλούστατον, κύριοι. ἢ ἡ κυριότης τοῦ βορείου πόλου, ἐὰν κατακυρωθῇ εἰς ὑμᾶς, θὰ μείνῃ ἀδικαίρετος μεταξύ σας, ἢ, διὰ δικαίας τινος ἀποζημιώσεως θὰ τὴν μεταβιβάσῃτε εἰς ἓν ἐκ τῶν συνδιοκτημόνων Κρατῶν. Ἀλλὰ ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς ἐκ τῶν προτέρων θὰ ἐπιτευχθῇ, νὰ ἀπομακρύνωμεν δηλονότι τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀμερικῆς. »

Ἡ πρότασις αὕτη εἶχε καὶ τὴν καλὴν τῆς ὄψιν, τοῦλάχιστον προσωρινῶς· διότι ἀμέσως κατόπιν οἱ ἀντιπρόσωποι ἀφεύκτως θὰ ἐπιάνοντο μαλλιά μὲ μαλλιά — καὶ ἦσαν ὅλοι δυστυχῶς δασύτριχες — ὅταν θὰ ἐτίθετο τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ ἀγοραστοῦ τοῦ παντελῶς ἀχρήστου ἐκείνου μῆλου τῆς ἐρίδος. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατὰ τὴν εὐφυᾶ παρὰτῆρησιν τοῦ Δὴν Τούδριγκ, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἡττῶντο κατὰ κράτος ἐν τῷ συναγωνισμῷ.

« Μοὶ φαίνεται πολὺ λογικὸν τοῦτο, εἶπεν ὁ Ἐρικ Βάλδεννακ. »

— Ἐπιδέξιον, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης Κάρκωφ.

— Ἐπιτυχές, εἶπεν ὁ Γιάν Χάραλδ.

— Ἐξυπνον, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν.

— Καθαυτὸ Ἀγγλικόν! » εἶπεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν.

Ἐκαστος ἔσπευσε νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἐξευθεϊσάν γνώμην, τρέφων ὅμως ἐνδομύχως τὴν ἐλπίδα νὰ ἐξαπατήσῃ βραδύτερον τοὺς ἐντίμους συναδέλφους του.

« Λοιπόν, κύριοι, προσέθηκεν ὁ συνταγματάρχης Κάρκωφ, εἰμένα πληρέστατα σύμφωνοι, ὅτι ἂν καταρτίσωμεν συνδικατά, τὰ δικαιώματα ἐκαστοῦ κράτους θὰ διατηρηθῶσιν ἀκέραια καὶ ἀπαρμειώτα ἐν τῷ μέλλοντι... »

Ἦσαν βεβαίως σύμφωνοι.

Ὑπελείπετο μόνον νὰ γνωσθῇ ὁποίας πιστώσεις διέθετον οἱ πληρεξούσιοι τῶν διαφόρων κρατῶν. Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν πιστώσεων τούτων δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι θ' ἀπετελεῖτο ποσότης μεγίστη, κατὰ πολὺ ὑπερβαίνουσα τοὺς πόρους τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας. Ὅθεν τὸ ζήτημα καλλίστα ἐτίθη ὑπὸ τοῦ Δὴν Τούδριγκ. Ἀλλὰ τότε παρουσιάσθη ἄλλη δυσχέρεια. Νευρικὴ σιγὴ ἐπηκολούθησε. Οὐδεὶς ἐλάμβανε τὸν λόγον. Νὰ δείξῃ ἕκαστος τὸ χρηματοφυλάκιόν του; Νὰ

κενώσῃ τὰ θυλάκιά του εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συνδικατοῦ; Ἐκ τῶν προτέρων νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνος ποσοῦ ἐμελλε νὰ ὑπερθεματίσῃ; ... Δὲν ἦτο καμμία βία εἰς τοῦτο! Καὶ ἂν βραδύτερον ἐπῆρχετο ἀσυμφωνία τις μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ ἀρτιπαγοῦς συνδικατοῦ; Καὶ ἂν αἱ περιστάσεις ὑπεχρέουν αὐτοὺς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα ἕκαστος δι' ἴδιον λογαριασμόν;.. Καὶ ἂν ὁ διπλωμάτης Κάρκωφ προσεδάλλετο τυχὸν ἀπὸ τὰς μικροπονηρίας τοῦ Γιάνσεν, οὗτος δὲ ἀπὸ τὰς μηχανορραφίας τοῦ Ἐρικ Βάλδεννακ, οὗτος δὲ πάλιν ἡρεθίζετο ἐκ τῆς κομπορημοσύνης τοῦ Γιάν Χάραλδ, καὶ ὁ Χάραλδ δὲν ὑπέμενε τὰς ἀλαζονικὰς ἀξιώσεις τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν, ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο διόλου νὰ βραδουργήσῃ ἐναντίον τῶν ἄλλων συναδέλφων του; Τέλος ἂν ἐφάνερον ἕκαστος τὰς πιστώσεις του ἥτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἔπαιζε μὲ φανερά χαρτιά, ἐνῷ συμφέρον εἶχε ἐπιμελέστατα νὰ τὰ ἀποκρύπτῃ.

Ἀληθῶς δὲ μόνον κατὰ δύο τρόπους ἡδύνατο ἕκαστος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν εὐλογον μὲν, ἀλλ' ὀλίγον ἀδιάκριτον ἐρώσειν τοῦ Δὴν Τούδριγκ. Ἡ νὰ εἴπῃ ὅτι διέθετε ποσὸν πολὺ ἀνώτερον τοῦ πραγματικοῦ — τοῦθ' ὅπερ μεγάλως θὰ τὸν ἐστενοχῶρει ὅταν θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλλῃ αὐτὸ εἰς τὸ ταμεῖον — ἢ νὰ ὁμολογήσῃ ποσὸν μηδαμινόν, ὥστε νὰ φανῇ ἀστεῖον τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ πρότασις· ἡ τελευταία δ' αὕτη ιδέα ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν νοῦν τοῦ πρώην συμβούλου τῶν Ὀλλανδικῶν Ἰνδιῶν, καίτοι δ' ἦκιστα σοβαρὰ ἦτο, ὁμολογουμένως ὅμως οἱ συναδελφοὶ του ἔσπευσαν οὐ μόνον νὰ τὸν μιμηθῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑπερακοντίσωσι.

« Κύριοι, εἶπεν οὗτος ἐν ὀνόματι τῆς Ὀλλανδίας, λυποῦμαι πολὺ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγοράν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν δὲν δύναμαι νὰ διαθέσω πλειότερα τῶν πενήκοντα ριξδάλλερ. »

— Καὶ ἐγὼ μόνον τριάκοντα πέντε ρούβλια, εἶπεν ὁ Ρῶσος.

— Καὶ ἐγὼ μόνον εἴκοσι κρόνορ, εἶπεν ὁ Σουηδονορβηγός.

— Καὶ ἐγὼ ὄχι πλειότερα τῶν δέκα πέντε κρόνε, εἶπεν ὁ Δανός.

— Τότε λοιπόν, κύριοι ἀπήντησεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν, διὰ τόνου ἐκφράζοντος ὅλην τὴν φυσικὴν ὑπεροψίαν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ἡ κατακύρωσις θὰ γείνη ἐπ' ὀνόματί σας, διότι ἡ Ἀγγλία πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν διαθέτει πλειότερα τοῦ ἐνὸς σελίνιου καὶ ἑξ πεννῶν. » ¹⁾

Καὶ ἡ εἰρωνικὴ αὕτη δήλωσις ἔθεσε τέρμα

(1) Τὸ μὲν ριξδάλλερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 5 φρ. 21. τὸ ρούβλιον πρὸς 3,92. τὸ κρόνορ πρὸς 1,32. τὸ κρόνε πρὸς 1,32 καὶ τὸ σελίνιον πρὸς 1, 25.

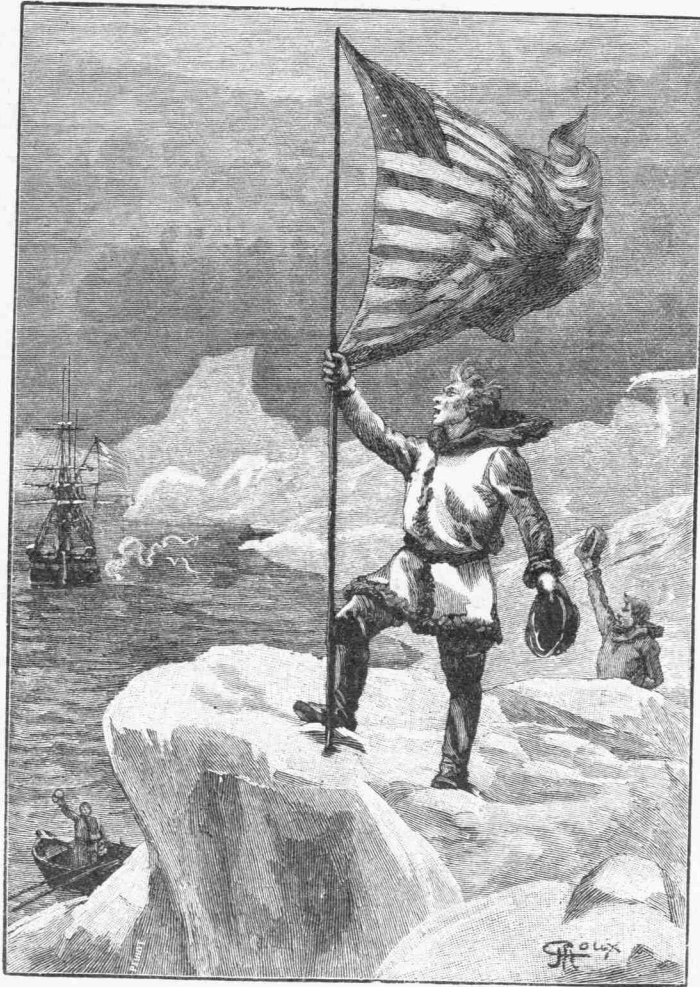
εἰς τὴν συνδιασκέψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης.

Γ'.

Ὅπου γίνεται ὁ πλειστηριασμὸς τῶν χωρῶν τοῦ ἀρκτικού πόλου

Διατί ἡ πώλησις αὕτη ἐμελλε νὰ ἐνεργηθῇ τὴν 3 Δεκεμβρίου εἰς τὴν ὠρισμένην ἀφθουσάν τῶν πλειστηριασμῶν, ὅπου συνήθως ἐπωλοῦντο μόνον κινητὰ πρᾶγματα· οἷον ἐπιπλα, μηχαναί,

τοιούτους ὅρους ἐμελλε νὰ πωληθῇ, τὸ δὲ συμβόλαιον δὲν θὰ ἦτο ὡς ἐκ τούτου ὀλιγώτερον ἔγκυρον. Ὑπεδεικνύετο τάχα, ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν Ἑταιρίαν, τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀκίνητον μετεῖχεν ἐπίσης καὶ τῆς ιδιότητος τοῦ κινητοῦ, ὡς ἂν ἦτο ποτε δυνατὸν νὰ μετατοπισθῇ; Ἡ παράδοξος αὕτη ἐξαίρεσις εἰς πολλὴν ἐνέβαλλεν ἀπορίαν ἀγγινοῦστάτους τινὰς ἄνδρας, λίαν εὐαρίθμους ὁμῶς.

Ἀνύψωσαν τὴν ἀστερόεσσαν σημαίαν (σελ. 165).

ἐργαλεῖα, ἢ καλλιτεχνήματα, οἷον πίνακες ἀγάλματα, μεταλλία, ἀρχαιοτῆτες; Διατί, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ διανομῆς ἀκινήτου δὲν ἐγίνετο αὕτη ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἢ διὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἀλλ' ὥρισθη νὰ γείνη διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν πλειστηριασμῶν ὑπαλλήλου, εἰς ὃν εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ πώλησις κινητῶν; Μήπως τὸ τμήμα τοῦτο τῆς γηϊνῆς σφαίρας ἦτο δυνατόν νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὰ κινητὰ, ἀφοῦ ἦτο φύσει κατ' ἐξοχὴν ἀκίνητον;

Τὸ τοιοῦτο καίτοι ἐφαίνετο παράλογον ἦτο ἀληθές. Τὸ σύνολον τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ὑπὸ

διότι οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις δὲν εἶναι πολλοί.

Ἐπῆρχεν ὅμως ἐν προηγουμένον. Τμήμα τοῦ ἡμετέρου πλανήτου εἶχε πωληθῇ εἰς τὴν αἰθουσάν τῶν πλειστηριασμῶν διὰ δημοσίου κήρυκος ἐν Ἀμερικῇ.

Πράγματι πρό τινων ἐτῶν, ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλλιφορνίας, νησὸς τις τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ἡ νῆσος Σπένσερ, (1) ἐπωλήθη ἀντὶ τεσσάρων ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς τὸν

(1) Εἰς τὸ «Σχολεῖον τῶν Ῥοθινσῶνων», ἕτερον μυθιστόρημα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Οὐίλλιαν Β. Κόλδερουπ, ὑπερθεματίσαντα κατὰ 500 χιλ. δολλαρίων τὸν ἀνταγωνιστὴν του I.P. Τάσκιναρ, ἐκ Στόκτον. Τὸ ἀληθές ὅμως εἶνε ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἦτο κατοικήσιμος, κειμένη μοίρας τινὰς μόνον μακρὰν τῶν Καλλιφορνικῶν ἀκτῶν, ἔχουσα δὲ δάση, ῥύακας, γῆν γόνιμον, καὶ πεδιάδας καλλιεργησίμους καὶ οὐχὶ χώρα ἄγνωστος, ἴσως θαλάσσια καλυπτομένη ὑπὸ αἰνίων πάγων, προφυλαττομένη ὑπὸ ἀνυπερβά-

Εὐρωπαίων πληρεξουσίων εἰς Βαλτιμόρην, πλεῖστοι περιεστοίχισαν αὐτοὺς καὶ ἐπέζητουν νὰ συνάψωσι γνωριμίαν μετ' αὐτῶν· οἴκοθεν δ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ δημοσιογράφοι δὲν καθυστέρησαν, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ἠνώχλουν αὐτοὺς διὰ συνεντεύξεων. Ἐπειδὴ δὲ πάντα ταῦτα συνέβαινον ἐν Ἀμερικῇ, οὐδὲν παράδοξον ὅτι ἡ κοινὴ περιέργεια εἶχε διεγερθῇ εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν. Ἀποτελέσματα δὲ τούτου ἦσαν παρ-

Εὗρον ἓνα χονδράνθρωπον (σελ. 182)

των παγοβούων καὶ τὴν ὁποίαν πιθανώτατα θὰ ἦτο ἡδύνατον νὰ καταλάβῃ τις ποτε. Ὅθεν ὑπετίθετο ὅτι ἡ ἀβεβαία ιδιοκτησία τοῦ Πόλου δὲν θὰ ἡγοράζετο ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸσον ὑπέρογκον τιμὴν.

Οὐχ ἦττον, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ παρὰδοξον τοῦ πράγματος εἶχε προσελκύσῃ, ἂν οὐχὶ σπουδαίους ἀνδρας, τοῦλάχιστον μέγαν ἀριθμὸν περιέργων ἀνυπομονούντων νὰ ἴδωσι τὴν ἐκβασιν τῆς ὑποθέσεως. Διότι ὅπωςδὴποτε ὁ ἀγὼν ἐπρομηνύετο ἀρχετὰ περιέργος.

Προσθεθείσθω δ' ὅτι ἅμα τῇ ἐλεύσει τῶν

βολώτατα στοιχήματα, διότι τὸ στοιχίημα εἶνε ὁ συνηθέστατος τρόπος τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ τοιοῦτου ἐρεθισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις, ὧν τὸ κολλητικὸν παράδειγμα προθύμως ἤρχισε νὰ μιμῆται καὶ ἡ Εὐρώπη. Καίτοι δ' ἐνεκὰ διαφορᾶς γνωμῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος διηροῦντο ὅπως δὴποτε οἱ πολῖται τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας εἰς διαφοροὺς ὁμάδας, πάντες ὅμως προφανῶς ἐπόθουν ἐγκαρδίως νὰ νικήσῃ ἡ πατρίς των, πάντες ἤλπίζον ὅτι ὁ Βόρειος Πόλος θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς πολυαστέρου σημαίας. Οὔτε τῆς

Ρωσσίας, οὔτε τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, οὔτε τῆς Δανίας, οὔτε τῆς Ὀλλανδίας ὁ ἥμισυ σπουδαίος ἀνταγωνισμὸς τοὺς ἐνέβαλλεν εἰς ἀνησυχίαν ἥτο ὅμως παρούσα ἐκεῖ καὶ ἡ Ἀγγλία, τῆς ὁποίας γνωστὴ εἶνε ἡ ἀπληστία προκειμένου περὶ ἐδαφικῶν προσαρτήσεων, γνωσταὶ δὲ εἰς αἰ ἀπορροφητικαὶ τάσεις, ἡ ἀκαμπτὸς ἐπιμονὴ καὶ αἱ παντοδύναμοι λίραι τῆς. Ὅθεν μεγάλα ποσὰ διετέθησαν εἰς στοιχήματα καὶ ἐστοιχηματίζον ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀπαρallaκτως ὡς γίνεται εἰς τὰ ἵπποδρόμια προκειμένου περὶ ἵππων. Καὶ τὰ μὲν δύο κράτη ταῦτα ἐλογίζοντο ἰσότημα, ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν, ἂν καὶ ἐξετιμῶντο εἰς τὰ 12 μέχρι 13^{1/2} μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, οὐδεὶς ἐστοιχηματίζεν. Ὡρα τῆς δημοπρασίας εἶχεν ὁρισθῇ ἡ μεσημβρία. Ἀπὸ πρῶας ὅμως ἡ συγκέντρωσις τῶν περιέργων ἐμπόδιζε τὴν συγκοινωνίαν κατὰ τὴν ὁδὸν Βόλτων, ὅπου ἦτο ἡ αἵθουσα τῶν πλειστηριασμῶν. Ἀπὸ τῆς προτεραίας ἤδη ἡ συγκίνησις εἶχε κορυφωθῇ. Διὰ τοῦ ὑπερωκεανίου καλωδίου αἱ ἐφημερίδες ἐπληροφορήθησαν ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν στοιχημάτων ἄτινα εἶχον προταθῇ, ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, τὰς διαπραγματευθείσα; δὲ τιμὰς αὐτῶν ὁ Δὴν Τούδριγκ ἐτοιχοκόλλησεν ἀμέσως εἰς τὴν αἵθουσαν τῶν πλειστηριασμῶν. Ἐβρουλεῖτο δ' ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶχε θέσῃ ὑπερόγκους πιστώσεις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν... Ὡς δ' ἀνήγγειλεν ὁ Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν οἱ λόρδοι τοῦ ναυαρχείου παρόρων πρὸς ἀπόκτησιν διὰ πάσης θυσίας τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, προωρισμένων ἐκ τῶν προτέρων νὰ συγκαταριθμηθῶσιν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας.

Οὐδεὶς εἰξευρε κατὰ πόσον ἦσαν ἀληθεῖς ἡ πιθαναὶ αἱ διαδόσεις καὶ τὰ θρυλήματα ταῦτα. Ἀλλὰ, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἐν Βαλτιμόρ ἐσκέπτοντο ὅτι, ἂν ἡ *Ἐκμεταλλεὺς* τοῦ Β. Πόλου *Ἐταιρία* ἦτο ἀφειμένη εἰς μόνους τοὺς ἰδίους τῆς πόρους, ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ υπερτερήσῃ ἐν τῷ συναγωνισμῷ ἡ Ἀγγλία· τούτου ἐνεκα θερμοτάτας κατέβαλλον οἱ Γιάγκηδες προσπάθειάς ν' ἀσκήσωσι πρὸς τινὰ ἐπὶ τῆς ἐν Βασιγκτῶν κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας. Ἀλλ' ἐν μέσω τοῦ γενικοῦ ἐρεθισμοῦ, ἡ νέα ἐταιρία, ἐνσαρκουμένη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ταπεινοῦ πράκτορος αὐτῆς κ. Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ, οὐδόλως ἐφαίνετο ἀνησυχῶσα ἐκ τῆς κοινῆς παρχέλας ὥσπερ εἶχεν ἀναμφισβητήτως ἐξησφαλισμένην τὴν ἐπιτυχίαν.

Καθ' ὅσον ἡ ὥρα προσήγγιζε, τὸ πλῆθος συνεπυκνοῦτο καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ὁδοῦ Βόλτων. Τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, δὲν ἦτο πλέον δυνατὴ ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ

πλειστηριασμοῦ, τῆς ὁποίας τὸ διὰ τὸ δημόσιον ὠρισμένον μέρος εἶχεν ἤδη πληρωθῇ μέχρι διαρρήξεως τῶν τοίχων. Μόνον εὐάριθμοὶ τινες θέσεις, περιφρασσόμεναι διὰ δρυφράκτων εἶχε φυλαχθῇ διὰ τοὺς εὐρωπαίους πληρεξουσίου, ὅπως δυνήθῃσι τοῦλάχιστον νὰ παρακολουθῶσι τὰς διαφορὰς φάσεις τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὑπερθεματίζωσιν ἐν καιρῷ. Ἦσαν δὲ συνηγμένοι ἐκεῖ ὁ Ἐρικ Βάλδενανκ, ὁ Βόρις Καρκῶφ, ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν, καὶ ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Δὴν Τούδριγκ. Ἀπετέλουν δὲ συμπαγῇ ὄμιλον, συμπεπυκνωμένον, ὡς στρατιῶται σχηματίζοντες φάλαγγα ἐφόδου. Καὶ πραγματικῶς ἐφαίνοντο ὡς παρασκευαζόμενοι εἰς ἐφοδὸν κατὰ τοῦ Βορείου Πόλου!

Οὐδεὶς ὅμως εἶχεν ἐμφανισθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς πλὴν τοῦ γνωστοῦ ἐμπόρου τῶν ὑνίσκων, τοῦ ὁποίου τὸ χυδαῖον πρόσωπον ἐξέφραζε παντελῇ ἀδιαφορίαν. Ἐφαίνετο ὁ ἥμισυ πάντων συγκεινημένος καὶ ἀναμφιδόλως ἐσκέπτετο μόνον περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν φορτίων ὅσα ἐπερίμενε νὰ παραλάβῃ ἐκ τῆς Νέας Γῆς. Τίνες ἦσαν ἄρα γε, οἱ ἐκ τοῦ ἀσήμου τούτου ἐμπόρου ἀντιπροσωπεύοντες κεφαλαιούχοι οἵτινες ἐμελλον ἴσως νὰ θέσωσιν εἰς τὴν πλάστιγγα ἑκατομμύρια δολλαρίων; ἡ ἀπορία αὕτη ἐξῆπτεν εὐλόγως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Οὐδεὶς, τῶντι, ἠδύνατο νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ὁ I. T. Μάστων καὶ ἡ κ. Εὐαγγελινὴ Σκόρβιτ εἶχον σχέσιν τινὰ μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Καὶ πῶς νὰ ὑποθέσωσι τοιοῦτό τι; Ὅμως ἀμφότεροι παρευρίσκοντο ἐκεῖ, ἀλλ' ἀναμειγμένοι μετὰ τοῦ πλήθους, μὴ κατέχοντες ἰδιαιτέραν τινὰ θέσιν καὶ περιστοιχούμενοι ὑπὸ τινων τῶν κυριωτέρων μελῶν τοῦ «Τηλεβολικοῦ Συλλόγου» συναδέλφων τοῦ I. T. Μάστωνος ὡς ἀπλοὶ θεαταί, κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ παντελῶς ἀδιαφοροί. Οὐδ' αὐτοὶ ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ εἰδείκνυσεν ὅτι γνωρίζει αὐτοὺς.

Ἐννοοῦνται οἰκοθεν ὅτι παρὰ τὰ παραδεδομένα ἔθιμα ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν πλειστηριασμῶν, τὸ δημοπρατούμενον κινητὸν κτῆμα δὲν ἦτο ἐκτεθειμένον ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κοινοῦ. Δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν οὕτω νὰ μεταβιβάζωσι τὸν Βόρειον Πόλον ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, οὔτε νὰ τὸν ἐξετάζωσι καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, οὔτε νὰ τὸν παρακτροῦσι διὰ τοῦ μικροσκοπίου, οὔτε νὰ τὸν δοκιμάζωσι διὰ τοῦ δακτύλου ὅπως βεβαιωθῶσιν ἐὰν τὸ χρῶμά του εἶναι πραγματικὸν ἢ τεχνητόν, ὡς κάμνουσιν ἐπὶ τῶν δημοπρατούμενων ἀρχαίων καλλιτεχνημάτων. Καὶ ὅμως ἀρχαῖος ἦτο βεβαίως καὶ ἐκεῖνος, ἀρχαιότερος καλίστα καὶ τῆς σιδηρᾶς καὶ τῆς χαλκῆς καὶ τῆς λιθίνης περιόδου δηλαδὴ πασῶν τῶν προϊστορικῶν περιόδων, ἀφοῦ ὕψιστατο ἀπὸ καταβολῆς κόσμου!

Ἄλλ' ἂν ὁ Πόλος δὲν ἦτο ἐκτεθειμένος ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ δημοσίου κήρυκος, ἀνεπλήρου ὅμως αὐτὸν μέγας γεωγραφικὸς πίναξ ἀνηρτημένος εἰς τόπον καταφανή· ἐν τῷ πίνακι δὲ τούτῳ ἐδηλοῦτο σαφῶς διὰ χρωμάτων ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. Δεκκαπτά μοίρας πέραν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου ἐρυθρὰ γραμμὴ λίαν καταφανής, διερχομένη ἀκριβῶς ἐκ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλλήλου, διέγραφε τὸ τμήμα τῆς γῆνης σφαίρας, τοῦ ὁποῖου ἡ Ἐκμεταλλευτικὴ τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρία εἶχε προκαλέσῃ τὴν πώλησιν. Ἡ χώρα αὕτη ἐφαίνετο κατεχομένη ὑπὸ θαλάσσης καλυπτομένης ὑπὸ παχυτάτου στρώματος πάγου. Ἀλλ' ἂν διὰ τοῦτο ἂς ἐκαμνον καλὰ οἱ ἀγορασταὶ οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ παρποιηθῶσιν, ὅτι ἐπετέθησαν ὡς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἐμπορεύματος.

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, Ἀνδρέας Ρ. Γίλουκ ἐισῆλθεν ἀπὸ μικρὰν τινα θύραν ἀνοιγομένην ἐκ τοῦ ξυλίνου διαφράγματος τοῦ βάθους καὶ κατέλαβε θέσιν πρὸ τοῦ γραφείου του. Ἡδὴ δ' ὁ δημόσιος κήρυξ, Φλιντ ὁ μεγαλόφωνος, ἐβλάδιζε μὲ τὸ βαρὺ βῆμά του κατὰ μῆκος τοῦ συνέ-

χοντος τὸ πλῆθος δρυφράκτου, κλονούμενος ὡς ἄρκτος ἐν κλωβῷ. Ἀμφότεροι οὗτοι ἠγάλλοντο ἐνδομύχως, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ δημοπρασίᾳ ἐμμελον νὰ λάβωσι μεγίστην ἀνταμοιβὴν ἐκ τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐκπλειστηριασματος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πώλησις ἐμελλε νὰ γείνη τοῖς μετρητοῖς, cash ὡς λέγουσιν οἱ Ἀμερικανοί, τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ἐκπλειστηριασματος ὅσον δὴποτε σπουδαῖον καὶ ἂν ἦτο, ἐμελλε νὰ καταβληθῇ ἀκέραιον εἰς χεῖρας τῶν πληρεξουσίων καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν μετασχόντων τοῦ πλειστηριασμοῦ κρατῶν, πλὴν ἐκείνου εἰς ὃν ἤθελε κατακυρωθῇ τὸ κτῆμα.

Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν στιγμὴν ὁ κώδων τῆς αἰθούσης ἐσήμανε διατόρων ἀγγέλων εἰς τοὺς εἰς τὰς ἀκτὰς εὐρισκομένους—τῇ πόλει καὶ τῇ οἰκουμένην, urbi, et orbi, ἡδύνατο προσφύεσθαι νὰ λεχθῇ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ—ὅτι ἡ δημοπρασία ἤρχιζεν.

Ὅποις ἐπίσημος στιγμή! Ὁλων αἱ καρδίαι ἐπαλλον, παρατεταμένη δὲ βοή ἐκ τῆς ὁδοῦ Βόλων καὶ τῶν παρακειμένων ὁδῶν ἐξαπλωθεῖσα ἀνὰ τὰς διακυμάνσεις τοῦ πλήθους, εἰσεχώρησε μέχρι τῆς αἰθούσης.

(Jules Verne)

Ἐπεται συνέχεια

ΔΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Η ΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

[Ζακύνθια παράδοσις]

Ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ζακύνθου, σχεδὸν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὑπάρχει ναὸς ὁ ὁποῖος τιμᾶται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος. Ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ ναὸς εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον γραφικὰς καθ' ὅσον ἔχει ἀπέναντι αὐτῆς καὶ ὑποκάτω τὴν πότε ἐξαγριωμένην καὶ πότε ἡσυχάζουσαν θάλασσαν, μακρὰν δὲ φαίνονται τὰ ὄρη τῆς Πελοποννήσου. Ὁ δρόμος διὰ τοῦ ὁποῖου μεταβαίνει τις εἰς τὸ ναὸν εἶναι ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν ωραιότητά του, καθ' ὅσον ἐκ δεξιῶν μὲν ἔχει καταφύτους κήπους καὶ συνδένδρους λόφους ποτιζομένους ἀπὸ πηγὰς ὕδατα, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὴν θάλασσαν. Ὁ καταβαίνων ἀπὸ τὸν ναὸν πρὸς τὴν ἀμυώδη ἀκτὴν εἰς ὀλίγην ἀπὸ ταύτης ἀπόστασιν καὶ ἐντὸς ὑδάτων διακρίνει πέτραν ὑψωμένην ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης σχεδὸν 2 1)2 πῆχεις. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἡ πέτρα αὕτη ὁμοιάζει μὲ πελώριον ἀνθρωπίνην κεφαλὴν, κτυπωμένην ἀδιακόπως ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὴν θραυόμενα κύματα. Βεβαίως ἡ πέτρα αὕτη κατὰ τύχην ἔχει τοιαύτην ὁμοιότητα, ἀλλ' ὁ λαός, ὅστις τὴν ἐξελέξεν ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ἔχοντας τὸ ἐλάττωμα τῆς βλασφημίας ἔχει περὶ αὐτῆς τὴν ἐξῆς παράδοσιν:

«Μοναχὸς ἐψάρευεν ἐκεῖ μίαν μεγάλην ἐορτὴν· ἔξαφνα εἶδε νὰ κινῆται ἡ τριχίνη κλωστή εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁποίας εἶχε δέσῃ τὸ ἀγκιστρον, συγχρόνως δὲ ἡσθάνετο βάρος καὶ δυνατὰ ταλαντεύσεις ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐνόησεν ὅτι συνέλαβε μεγάλον ἰχθύν. Σύρει μὲ ταχύτητα τὸ ἀγκιστρον καὶ ἐνῶ σχεδὸν εἶχεν εἰς

χεῖρας τοῦ τὸν ἰχθύν καὶ προσεπάθει νὰ τὸν ἀπαγκιστρώσῃ, ἐκεῖνος ἐγλίστρησε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ μοναχὸς τότε ἀπὸ τὴν ὀργὴν του ἤρχισε νὰ βλασφημῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον ἁγίου, ἀλλὰ διὰ μιᾶς ἡ θάλασσα ἀγριεῖει καὶ βυθίζεται ἡ μικρὰ λέμβος τοῦ μοναχοῦ. Κατὰ τὸ ναυάγιον ἡ κεφαλὴ μόνῃ τοῦ μοναχοῦ ὑψώθη ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ διὰ μιᾶς ὁ Θεὸς τὴν ἐπέτρωσε, καὶ τὰ κύματα μέχρι σήμερον τὴν κτυποῦν.»

Αὕτη εἶναι ἡ παράδοσις τοῦ λαοῦ. Ἀτελὴς δὲ θὰ ἦτο ἡ ἀποστολὴ ταύτης, ἂν δὲν ἐσημειοῦμεν συγχρόνως καὶ τὴν ἔμμετρον ἀφήγησιν τῆς παραδόσεως τὴν ὁποίαν ἐποίησαν ὁ Ζακύνθιος ποιητὴς κ. Διονύσιος Ἡλιακόπουλος ὅστις εὐγενῶς ἐπέτρωψεν εἰς ἡμᾶς τὴν δημοσίευσίν της.

Μισόστρατα μέσ' ἔς τ' Ἀργασιῶν τὸ δρόμο, ἔς τ' ἀκρογιάλι, Καλόγερος ἐψάρευε μία γιορτὴ μεγάλη.
Ἡ μοῖρά του ἐβουλῆθηκε ν' ἀράξῃ τῇ βαρκοῦλᾳ
Σ' τ' ἁγίου Σπυριδῶνος ὁμπρὸς τὴν ἔρημην ἐκκλησοῦλα.
Τὴν πετονιά του ἀκούει βαρεῖα καὶ γέρνει καὶ κυττάζει
Βλέπει ἔς τὰ βάθη τοῦ γιालοῦ, ψάρι χοντρὸ ἀνεβάζει,
Ἀλαίμαργος καὶ μὲ τὰ δυὸ τὰ χεῖρα τὸ τραβάει
Μὰ ἔς τὸν ἄφρὸ σὰν τώφερε, τὸ ψάρι τοῦ γλυστράει
Ἀνάθεμα! κί' ἀπὸ θυμὸ τὸν Ἅγιον φασκελώνει
Καὶ τοῦ Θεοῦ του τ' ὄνομα μὲ λύσσα βλασφημᾷ...
Ἀλλὰ μὲ μιᾶς ἡ θάλασσα σὰν σίφουνας φουσκῶνει
Καὶ σύψυχη ἔς τὰ κύματα τῇ βάρκα του βουλιάει.
Εἰς τὸν ἄφρὸ ὁ Καλόγερος τὴν κεφαλὴν σηκώνει,
Ἀλλ' ἡ κατάρτα τοῦ Θεοῦ μὲ μιᾶς τήνε πετρώνει...
Τὰ κύματα ὡς τὰ σήμερα τὴν δέρνουν, τὴ χτυποῦνε
Κ' οἱ βλάσφημοι τὴν τρέμουνε, ἐκεῖθε σταν διαβοῦνε.

Ἐν Ζακύνθῳ

Γ. Δ. ΜΑΝΕΣΗΣ